

РАН БОСИЛЕК ЖАБА И ЗАЕК

chitanka.info

Един хубав есенен ден заекът срещнал жабата.

— Къде, Жабке?

— Тръгнала съм на разходка.

— Добре си сторила. И аз излязох да се поразходя.

— Знаеш ли какво, Зайо?

— Ще кажеш, Жабке!

— Не е зле, преди да дойде зимата, да се посъберем, да се повеселим, да похапнем и да посръбнем.

Речено, сторено.

Те взели брашно и захар. Месили сладки питки.

Сложили тестото в едно блюдо.

Заекът намислил да надхитри жабата и сам да изяде сладкото тесто.

— Знаеш ли що, Жабке? Хайде да търкулнем блюдото с тестото. Който стигне най-напред до блюдото, той ще излапа тестото.

— Добре, Зайо — рекла жабата. Тя разбрала, че той ще я превари, затова наляла малко вода в блюдото, за да не се задържа тестото.

Заекът търкулнал блюдото и хукнал след него. Но тестото отхвъркнало и се залепило о едно дърво. Жабата стигнала до дървото и почнала да яде от тестото.

Заекът тичал, тичал след блюдото, настигнал го. Видял, че е празно. Върнал се и съгледал жабата, че яде тестото, полепнало по дървото. Той ѝ се замолил:

— Мила Жабке, изяж само горната част на тестото, а за мене остави долната!

Жабата отговорила:

— И горната, и долната обичам.

И тя продължавала да яде.

Яла, яла, по едно време ѝ се сторило, че коремът ѝ ще се пръсне. Чак тогава рекла:

— Зайо, от тоя обяд по-хубав — здраве. Наядох се като попско чедо на задушница.

Като казала тия думи, жабата се прибрала в дупката си.

Заекът бил много гладен, затова почнал да гризе кората на дървото, по която било полепнало тестото.

Оттогава до ден-днешен зайците гризат кората на дърветата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.